

Sygn. akt **XXVII Ca 2168/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia Joanna Staszewska</i> <i>Sędzia Iwona Grzegorzewska</i> <i>Sędzia (del.) Joanna Karczewska</i>
-----------------	---

po rozpoznaniu w dniu 08 grudnia 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa ***Powiatu (...)***

przeciwko ***Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.***

o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie

z dnia 09 maja 2019 r., sygn. akt II C 2642/18

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż od dnia 13 czerwca 2018 r. do dnia 09 sierpnia 2018 r. nie istniał obowiązek ubezpieczenia OC pojazdu mechanicznego marki V. (...) nr rej. (...), obciążający Powiat (...) i odstępuje od obciążania pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu;

2. odstępuje od obciążania pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt **XXVII Ca 2168/19**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2018 roku Powiat (...) wniósł przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. pozew o ustalenie, że nie istnieje obowiązek zawarcia obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu marki V. (...) o nr rej (...).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Do czasu zamknięcia rozprawy strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2019 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy - Woli w Warszawie:

I. oddalił powództwo;

II. zasądził od Powiatu (...) na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego kwotę 917 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 23 maja 2018 roku wydanego w sprawie I Ns 197/17 orzekającego przepadek pojazdu mechanicznego, właścicielem samochodu marki V. (...) o nr rej (...) został Powiat (...).

W dniu 26 lipca 2018 r. w/w pojazd został zezłomowany, a w dniu 09 sierpnia 2018 roku Starosta (...) dokonał wyrejestrowania przedmiotowego pojazdu.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2018 roku Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wskazał, iż po przeprowadzeniu w dniu 09 sierpnia 2018 roku czynności kontrolnych dotyczących spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez posiadacza pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). Wobec czego wezwał powoda w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma do przedstawienia dokumentów potwierdzających zawarcie w roku 2018 umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) zgodnie z warunkami ubezpieczenia określonymi w ustawie lub potwierdzających brak obowiązku zawarcia umowy takiego ubezpieczenia albo uiszczenia opłaty za niespełnienie w/w obowiązku w wysokości 4.200 zł.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy poczynił następujące rozważania prawne.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z treścią przepisu art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (por. Komentarz do art.189 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.).

Zdaniem Sądu Rejonowego niekwestionowanym był fakt braku zawarcia przez powoda umowy ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu pomimo nabycia jego prawa własności wraz z uprawomocnieniem się orzeczenia o przepadku pojazdu na rzecz powoda.

Sąd Rejonowy wskazał, iż spór w niniejszej sprawie dotyczył m.in. kwestii prawnej sprowadzającej się do rozstrzygnięcia czy władanie Powiatu (...) nad powyższym pojazdem, w okresie od uprawomocnienia się postanowienia o jego przepadku, do dnia jego wyrejestrowania powinno zostać uznane jako posiadanie, uzasadniające istnienie obowiązku ubezpieczenia pojazdu. Zdaniem Sądu Rejonowego ustalić należało czy wobec Powiatu (...) zasadne było zastosowanie przepisów dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu.

Sąd Rejonowy uznał, iż zgodnie z art. 336 k.c. posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacza zależny). Na podstawie art. 339 k.c. domniemywa się, że ten kto rzeczą faktycznie włada jest posiadaczem samoistnym.

Sąd Rejonowy powołał się na postanowienie z dnia 9 maja 2003 roku (V CK 24/03), w którym Sąd wskazał, iż to, że uzyskanie władztwa nad nieruchomością w granicach własności jest następstwem wykonywania uprawnień państwa

jako podmiotu prawa publicznego, nie zmienia charakteru tego władztwa i tym samym nie może wykluczać jego kwalifikowania jako posiadania samoistnego. W uchwale zaś pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 roku (III CZP 30/07) wskazano, że władanie cudzą nieruchomością przez Skarb Państwa, uzyskane w ramach sprawowania władztwa publicznego, może być posiadaniem samoistnym prowadzącym do zasiedzenia.

W ocenie Sądu Rejonowego kwalifikowanie władania w niniejszej sprawie przez powoda jako posiadania samoistnego nie można w żaden sposób ograniczyć. Okoliczności towarzyszące uzyskaniu władania odpowiadającego wykonywaniu własności państwowej, w szczególności okoliczność polegająca na uzyskaniu władania w drodze aktu o charakterze władcym (w ramach imperium) nie stanowią przesłanek do zastosowania takich ograniczeń.

Sąd Rejonowy przyjął, iż według art. 336 k.c. o posiadaniu i jego postaci decyduje wyłącznie sposób władania rzeczą, a władanie uzyskane w następstwie wypełniania przez państwo zadań publicznych w ramach imperium może być uznane za posiadanie samoistne.

Zdaniem Sądu Rejonowego w wyniku sądowego orzeczenia o przepadku pojazdu na rzecz powodowego Powiatu (...), stał się on posiadaczem przedmiotowego pojazdu już z chwilą uprawomocnienia tego postanowienia.

Sąd Rejonowy stwierdził, iż w okresie od uprawomocnienia się postanowienia z dnia 23 maja 2018 roku do dnia jego zełomowania powód stał się posiadaczem samoistnym pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...).

W ocenie Sądu Rejonowego stanowisko powoda, jakoby pojazd nie uczestniczył w ruchu, nie wpływa na obowiązek powoda do obowiązkowego ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Ubezpieczający zawiera umowę ubezpieczenia obowiązkowego z wybranym zakładem ubezpieczeń, wykonującym działalność ubezpieczeniową w zakresie tego ubezpieczenia.

Sąd Rejonowy powołał się również na art. 23 ust. 1 – 2 w/w ustawy, w świetle którego posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Posiadacz pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10 lit. a, zarejestrowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem pojazdu, w odniesieniu do którego państwem członkowskim Unii Europejskiej umiejscowienia ryzyka jest państwo Unii Europejskiej, w którym pojazd ma być zarejestrowany, obowiązany jest posiadać ochronę ubezpieczeniową przez cały okres, w którym pojazd jest zarejestrowany, z wyjątkiem zarejestrowanych pojazdów historycznych. W odniesieniu do pojazdów zarejestrowanych za granicą obowiązek ten trwa przez cały okres pozostawiania tych pojazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych stosuje się także do posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, przed jego rejestracją oraz do posiadacza lub kierującego pojazdem historycznym albo pojazdem wolnobieżnym, od chwili wprowadzenia tych pojazdów do ruchu.

Zgodnie z art. 29 1 pkt. 1 w/w ustawy posiadacz pojazdu jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych najpóźniej w dniu rejestracji pojazdu mechanicznego, z wyjątkiem pojazdów historycznych, ale nie później niż z chwilą wprowadzenia pojazdu do ruchu;

Sąd Rejonowy wspominał również o art. 10 ust. 1 i 2 ustawy - obowiązek ubezpieczenia uważa się za spełniony, jeżeli została zawarta umowa ubezpieczenia, na podstawie której osoba obciążona tym obowiązkiem korzysta z ochrony ubezpieczeniowej, a czas trwania i zakres tej ochrony odpowiadają przepisom ustawy lub odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych wprowadzających obowiązek ubezpieczenia. Ustalenia spełnienia lub nieistnienia obowiązku ubezpieczenia można dochodzić przed sądem powszechnym.

Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwo o ustalenie spełnienia lub nieistnienia obowiązku ubezpieczenia na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy jest szczególnym rodzajem powództwa o ustalenie, o którym mowa w art. 189 k.p.c. Powód nie jest zatem obowiązany do wykazania interesu prawnego jako przesłanki merytorycznej zasadności powództwa opartego na dyspozycji art. 189 k.p.c., winien natomiast wykazać, że spełnił obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, albo nieistnienie tego obowiązku.

W ocenie Sądu Rejonowego, szczegółowa analiza przepisów art. 23 w zw. z art. 29 ustawy prowadzi do wniosku, że obowiązek zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego będącego samochodem osobowym (niebędącym pojazdem historycznym, ani wolnobieżnym) istnieje również wówczas, gdy pojazd ten nie jest eksploatowany przez posiadacza. Przesłanką powstania obowiązku zawarcia tego rodzaju umowy jest bowiem sam fakt zarejestrowania pojazdu. Norma wyrażona w art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy, zgodnie z którym posiadacz pojazdu jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych najpóźniej w dniu rejestracji pojazdu mechanicznego, z wyjątkiem pojazdów historycznych, ale nie później niż z chwilą wprowadzenia pojazdu do ruchu, może budzić pewną wątpliwość interpretacyjną. Może bowiem sugerować, że ostatecznym momentem, kiedy powinno nastąpić zawarcie umowy ubezpieczenia jest chwila wprowadzenia pojazdu do ruchu niezależnie od jego rejestracji. Treść art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy należy jednak odczytywać łącznie z art. 23 ust. 2 ustawy, z którego wynika, iż powstanie obowiązku zawarcia umowy z chwilą wprowadzenia pojazdu do ruchu dotyczy pojazdów mechanicznych przed ich rejestracją, a także pojazdów historycznych i wolnobieżnych. W sprawie niniejszej okolicznością bezsporną jest fakt nabycia przez powoda pojazdu już zarejestrowanego, który nie stanowił pojazdu historycznego, ani wolnobieżnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 10 i 11 ustawy, a zatem powód miał obowiązek zawrzeć umowę ubezpieczenia OC pojazdu nabytego w drodze przypadku, niezależnie od tego jaki charakter miało to nabycie własności.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na to, iż w/w ustawa nie przewiduje wyjątków w zakresie obowiązku ubezpieczenia OC i nie można tracić z pola widzenia celu tej ustawy jakim jest zapewnienie ochrony ubezpieczeniowej w związku z ruchem pojazdów. Brak używania pojazdu przez powoda nie oznacza, że nie istnieje ryzyko powstania szkody w związku z ruchem pojazdu. Zgodnie z art. 34 w/w ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Punkt 2 tegoż artykułu stanowi, iż za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą podczas i w związku z: wsiadaniem do pojazdu mechanicznego lub wysiadaniem z niego, bezpośrednim załadowywaniem lub rozładowywaniem pojazdu mechanicznego, zatrzymaniem lub postojem pojazdu mechanicznego. Zdaniem Sądu Rejonowego fakt, że samochód nie był używany przez powoda, a następnie został zezłomowany nie oznacza, że nie może wyrządzić szkody. Należy wskazać, że pojazd ten mógłby wywołać szkodę w czasie transportu do zezłomowania lub chociażby w związku z wsiadaniem do pojazdu w czasie jego złomowania. Choć ryzyko takiej sytuacji jest minimalne to jednak jest.

Sąd Rejonowy odwołał się również do przytoczonego w pozwie orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie, który słusznie wskazuje na obowiązek powiatu w zakresie usuwania pojazdów, ale zdaniem Sądu Rejonowego trzeba patrzeć na to właśnie jak na obowiązek tj. usuwanie, przejęcie własności, posiadania oraz ubezpieczenie pojazdu, a nie w kategoriach przywileju tj. przejęcie własności pojazdu bez obowiązku ubezpieczenia. Powiat w tym zakresie realizuje obowiązek o charakterze publicznym, z którym wiąże się konieczność realizacji innych zobowiązań, w tym ubezpieczenia pojazdu.

W ocenie Sądu Rejonowego, powód w związku z orzeczeniem o przypadku, nabył własność i wszedł w posiadanie pojazdu objętego pozwem, a zatem miał obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC, z uwagi na brak przepisów wyłączających ten obowiązek. W konsekwencji, powództwo o ustalenie nieistnienia po stronie powoda obowiązku zawarcia tego rodzaju umowy w okolicznościach przez niego przytoczonych, zdaniem Sądu Rejonowego nie jest uzasadnione.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w pkt 2 sentencji, na podstawie art. 98 § 1 oraz 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Strona powodowa została zobowiązana do zwrotu poniesionych przez pozwanego kosztów procesu w postaci: wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 900 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Apelację od wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 23 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 31 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zw. z art. 336 k.c.

Odpowiedź na apelację wniósł pozwany, wnosząc o oddalenie apelacji jako bezzasadnej oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja zasługiwała na uwzględnienie. Sąd podzielił zarzuty odnoszące się do naruszenia prawa materialnego, a zmierzające do zmiany zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, czyniąc je równocześnie integralną częścią poniższych wywodów. Sąd Okręgowy dokonał jednakże odmiennej oceny wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku.

Zdaniem Sądu Okręgowego, choć zgodzić się można z argumentacją Sądu Rejonowego w zakresie zastosowanych treści przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych to w przedmiotowej sprawie uzasadniony jest zarzut naruszenia art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. W ocenie Sądu Okręgowego wykładnia dokonana przez sąd I instancji pomija bowiem całkowicie cel tej regulacji, ten zaś ma niewątpliwie związek ze stanem, w jakim znajdował się przedmiotowy pojazd w chwili nabycia jego własności przez powoda.

Z art. 35 ustawy wynika jasno, że ubezpieczeniem z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie ochrony ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Siłą rzeczy, chodzić może wyłącznie o pojazd, który może uczestniczyć w ruchu. Tymczasem jak wynika z treści pozwu, ogólny stan samochodu przedstawiał się jako długotrwale nieużytkowany. Przedmiotowy pojazd z całą pewnością nie nadawał się do ruchu w chwili nabycia go przez powoda na własność, z uwagi na swój stan techniczny. Wynika to wprost z przedstawionej przez powoda dyspozycji usunięcia pojazdu oraz jego demontażu w dniu 26 lipca 2018 r. i wyrejestrowaniu w dniu 9 sierpnia 2018 r. Powód nie używał pojazdu, którego właścicielem stał się z mocy prawa, jako środka transportu, sam pojazd zaś przeznaczony został do złomowania. Oznacza to, że również względy celowościowe sprzeciwiają się uznaniu, iż na powodzie ciążył obowiązek zawarcia przedmiotowej umowy ubezpieczenia na mocy art. 31 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W ocenie Sądu Okręgowego sytuacja prawna nowego właściciela jest zróżnicowana w zależności od tego, czy dotychczasowy posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia. Zgodnie bowiem z art. 31 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych jeśli umowa ubezpieczenia była już zawarta na nowego właściciela przechodzą prawa i obowiązki z niej wynikające (ust. 1); jeśli zaś wbrew obowiązkowi umowa nie została zawarta – na nowym właścicielu ciąży obowiązek jej zawarcia w dniu przejścia lub przeniesienia prawa własności, ale nie później, niż z chwilą wprowadzenia pojazdu do ruchu (ust. 3).

Z powyższych przepisów wynika zatem, że zakres obowiązków nowego właściciela jest uzależniony od okoliczności faktycznych: zawarcia lub nie zawarcia umowy przez poprzedniego posiadacza oraz istnienia obowiązku zawarcia

przez niego takiej umowy. Tymczasem powód stał się właścicielem pojazdu porzuconego - na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Chrzanowie – sygn. I Ns 248/16. Poprzez porzucenie pojazdu poprzedni posiadacz wyzbywa się bowiem posiadania i tym samym dezaktualizuje się wobec niego obowiązek określony w art. 23 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Sąd Okręgowy wskazuje nadto, iż nabycie pojazdu w trybie art. 50a ustawy prawo o ruchu drogowym jest nabyciem z mocy prawa tj. nabycie to ma charakter pierwotny i szczególny w odniesieniu do nabycia bądź zbycia na podstawie czynności prawnej. Powiat nabywa bowiem nowe prawo, nie związane w żaden sposób z prawem, które przysługiwało osobie uprzednio uprawnionej. Zgodnie zaś z ustaloną w doktrynie prawa instytucją pierwotnego nabycia prawa własności nowy właściciel nie uzyskuje prawa, jakie przysługiwało dotychczasowemu właścicielowi, gdyż jego prawo jest niezależne od prawa poprzednika. Pojazd nabyty pierwotnie wymaga zatem uprzedniej rejestracji przed przeznaczeniem go do eksploatacji tj. jako środka lokomocji i dopiero z tą chwilą powstaje obowiązek jego ubezpieczenia. Obowiązek ten nie powstaje w przypadku braku wprowadzenia tak nabytego pojazdu do ruchu.

W konsekwencji uznać należy, że na powodzie nie spoczywał obowiązek z art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie i orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu zarówno przed sądem I, jak i II instancji orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. odstępując od obciążania pozwanego obowiązkiem poniesienia tych kosztów. Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy uwzględnił fakty związane z przebiegiem procesu, tj. podstawę oddalenia żądania, dotychczasowe orzecznictwo sądów w tym zakresie, jak również częściowo uzasadnione przekonanie pozwanego o braku zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine.